

חנה, חיה ופאריס

עין העדשה של צלם-העיתונות ז'אק קאנאפה הנציחה את טיולן המשותף של שחקניות "התיאטרון הקאמרי" חנה מרון וחיה הררית ברחובות פאריס. בעוד שסופר "העולם הזה" ראיין את הכוכבת של "גבעה 24 אינה עונה" על מעשיה וחוויותיה בעיר-האורות — פאריס.

(דאה שעד)

שמעתי שסרכת לקבל את התפקיד של רבקה, אשת יהודה איש קריות, במחזהו של מרסל פניול. מה היתה הסיבה?

שקיבלתי את התפקיד ידעתי את תוכנו של המחזה, אבל לא הייתי מסוגלת לקרוא אותו ולהבינו בגלל אי ידיעת השפה. לאחר לימוד אינטנסיבי של השפה, הגעתי למצב בו יכולתי לקרוא ולהבין — והתברר לי שלא אוכל לקחת חלק במחזה בגלל מג' מות ורמזים אנטישמיים ברורים המצויים בו. הכחנה במחזה לנקות את יהודה איש קריות מאשמת בגידה בישו, ואם כי פניול חשב שהוא עושה מבצע נגד אחת האמתלות האנטישמיות ("יהודה מכר את ישו"), הרי למעשה, יש רמזים אנטישמיים מובהקים, בלתי נסיון לטהר את הרומאים מאשמת ה-

חנה: פאריס היא עיר נחמדה

חיה: כן, אבל...

חיה וחנה: מלאה יותר מד' ישראלים

והוא הסביר לי ששחקנית ישראלית לא צריכה להשתתף במחזה זה. הוא התנצל על שהוא מתערב בענייני הפרטיים. עניתי לו שאני בדרכי לתיאטרון להודיע על סירובי. הוא שאל אם זוהי החלטה סופית. השבתי בחיוב. הוא לחץ את ידי, הרכבת נעצרה ו הוא ירד. — זה היה מיותר ביותר, זה נשמע כסיפור רקום, אבל זה בדיוק מה שקרה.

***

האם נפגשת עם פניול לאחר מכן?

אני כתבתי לו מכתב מפורט על הסיבות שאילצוני לסרב. אני מקחה שבי סופו של עניין הוא יבין. הוא נפגע מאד מכל העסק וכעס מאד. יחסו אלי היה באמת יוצא מן הכלל כל הזמן.

דבר המגמה של המחזה, אבל איש לא ניסה לכפות עלי את דעתי.

וסתם, לשם קיריוו, כדי לסכם את הענין: החזרה צריכה היתה להתחיל בשעה 3.30 אחר-צהריים ב"תיאטרון-דה-פרי", נכנסתי למטרו בשעה 3.00 כדי להגיע בזמן ו להודיע על סירובי. ישבתי במטרו וכמובן שכל הזמן הסתייב לי העניין בראש. לפתע, נענע לי בראשו אדם בגיל העמידה שעמד במרחק מה ממני. חשבתי שהוא סתם רוצה להיטפל. משלא הגבתי, התקרב, אמר לי: "שלום" ושאל אותי בצרפתית אם אני חיה הררית מהסרט הישראלי. עניתי בחיוב. הוא בירך אותי ואמר שקרא בעתונות שאני עימדת לשחק בתפקיד רבקה במחזהו של פניול. "האם זה נכון?" שאל. "זה נכון ולא נכון", עניתי. מאחר שהייתי בדרכי להודיע על ה סירוב. אז הוא אמר: "אל תעשי זאת". כאלו קרא את מחשבותי. שאלתי: "מדוע?"

רצח, להטיל את כל האשמה על הסנהדרין בלבד ולהציג את פונטיוס. הנציב הרומאי, כאיש הגון, ורודף צדק שנכנע לאיום ה' הכהנים, בהסכימו לדון את ישו לצליבה. ברור שהכהנים דאו היו אויבי העם ומשרתי ה' רכוש הזר, אך ברור כמורכב שהם היו רק משרתי הרודנות הזרה ולא מכונייה. אמנם, למדתי צרפתית באינטנסיביות רבה על מנת לשחק בתפקיד, ולבסוף יצא ש' למדתי כדי לא לשחק. אך אין מה לעשות! אי אפשר לתת יד לזה. המחזה מתובל ב' משפטים שבהם מייחס הסופר ליהודים תכור נות השאיבות ממחסן הגרוטאות של האנטי-שמיות.

***

האם החווה עם התיאטרון היה כבר חתום?

חווה היה חתום, אף גרוע מזה: קבלתי הודעה מהתיאטרון שהוחלט להקדים את מועד החזרות. ביום בו החלו החזרות (19.9.55) נגשתי לתיאטרון והודעתי להם על החלטתי. הסברתי להם שאיני יכולה להשתתף במחזה מסיבה מצפונית. הם חשבו אותי לאדם שדעתו נטרפה עליו, ניסו לשכנע אותי בפיתויים של קריירה וכו'.

***

אני מבין שהרעש בעתונות ה- צרפתית סביב החווה שלך עם פניול היה גדול; האם אינך חוששת לפגיעה בפרסטיז'ה שלך בעקבות החווה?

שיקולים האישיים במקרה כזה, הם שניים במעלה. כמובן, שעלי לשאת ב' תוצאות גם של הפרסטיז'ה וגם של הבעיות הכספיות שנגרמו לי עקב לימוד המבטא. השפה והישיבה בפריז. לא עובר יום, מבלי שאצטרך לדחות עמונאי זה או אחר, ה' מעוניין לכתוב על עבודתי במחזה. השבועיץ הנפוץ "ELLE" היה נאלץ לשנות ברגע האחרון את תמונת השער שלו שהיתה מוכ' נה, ובה צריכה היתה להופיע תמונתי, כי הודעתי להם שאיני משחקת.

***

האם התיאטרון לא ניסה לנקוט צעדים רשמיים נגדך על הפרת החווה?

בלתי מכתב מהתיאטרון, בו הודיעו לי שאם לא אופיע לחזרות, יאלצו לנקוט צעדים נגדי. עניתי להם בכתב, שאין הם יכולים לכפות על מצפוני של אדם ובאם יינקטו מצדם צעדים נגדי, אאלץ לפרסם את הסיבה שבגללה סירבתי. כמובן שהם מעוני' יינים להשתק את העניין וכך נשאר המצב כשהחווה שלי אמנם בידם, אך הם לא יעיו לעשות דבר.

***

האם פורסם משהו בעתונות ה- צרפתית על העניין?

העיתונים פרסמו שסירבתי לשחק בגלל סיבות מצפוניות, אבל לא פרטו מדוע והמבין — יבין. אגב, התייעצתי בעניין זה עם גורמים יש' ראלים, יהודיים ולא יהודיים, ביניהם גם מתקדמים. כולם היו תמימי דעים עמי ב'

0-17-18 איך תגיעים הבינתיקה

SI'IL VOUS PLAIT MADemoiselle!